

V Ě S T N Í K

ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ

Čís. 248

Listopad 1975

Československý národní svátek v americkém Kongresu

Více nebo méně slavnostně je vzpomínáno 28. října všude ve světě, kde žijí čs. krajané. Ale výjimečně důstojným způsobem bylo 57. výročí čs. samostatnosti oslaveno letos v hlavním městě Spojených států, ve Washingtonu, D.C. Bylo mu věnováno první místo ve schůzi poslanecké sněmovny U.S. kongresu - největší pocta jakou si lze představit. Neméně než osm členů zákonodárného sboru, včetně předsedy sněmovny (Speakra) Carl Alberta, promluvilo o založení a o osudech Československa a doslovné znění jejich projevů je pro všechny časy zachováno ve sněmovních protokolech (Congressional Record) na stránkách H 10295, -96 a -97.

Ani při nejobětavější vlastenecké činnosti se nám nesnilo o tak významné poctě, jaké se letos dostalo nejen nám ve Washingtonu, ale všemu čs. lidu a naše bezměrná vděčnost patří všem, kdo se o tuto výjimečnou poctu zasloužili. Je to především poslanec **Edward I. Koch** z New Yorku, který zajistil, aby **Rev. Josef Šeřl**, býv. pastor kostela Jana Husa v New Yorku a býv. velitel Čs.-Americké legie v první světové válce, zahájil zasedání sněmovny v den 28. října obvyklou modlitbou. Nad to získal účast dalších poslanců i také samotného předsedy sněmovny (Speakra) Alberta, v čemž mu platně pomáhal **br. Andrej Valúšek**, známý krajský pracovník, předseda Slovenského Sokola a místopředseda ČsNRA, nyní činný v etnickém hnutí dem. strany ve Washingtonu, D.C. Podařilo se získat také předsedu zahraničního výboru sněmovny, poslance Thomase Morgana. Již od jara se staral, spolu s tajemníkem posl. Kocha **Robertem S. Weinerem** o zajištění a technické provedení velkorysého plánu.

* * *

Přesně ve 12 v poledne 28. října 1975 bylo zahájeno zasedání sněmovny obřadným vnesením tradičního žezla. Rev. Josef Šeřl pronesl modlitbu, ve které vděčně poděkoval za americkou pomoc v zápase o čs. samostatnost r. 1918. Citoval heslo svobodného Československa (v jeho původním plném znění) "Pravda Páně zvítězí" a končil prosbou, abychom moudrostí a odvahou obstáli až bychom se dožili nových dnů svobody.

První řečník o Československu, **poslanec Koch** zahájil svůj projev **česky**: Vítám vás, přátelé svobody! a skončil **česky** heslem: Pravda vítězí. Shrnu historie Československa od r. 1918, jeho boj proti okupantům nacistickým i nově sovětským. - S obměnami, v nichž připomněli své vztahy k Čs.-Američanům ve svých obvodech, promluvili pak o Československé republice poslanci Gilman, Thomas E. Morgan (který připomněl oprávněné přizvisko Čechoslováků "Yankees of Europe"), dále Gaydos, Rhodes, Delaney. Ten skončil českým zvoláním: At' žije svobodné Československo a jeho lid! Byl přihlášen také poslanec Frank Annunzio, který však onemocněl. - Nejobsáhlejší byl projev předsedy sněmovny Carla Alberta, který také vzpomněl, že loni navštívil s delegací am. kongresu Sovětský svaz a také

Rumunsko a Jugoslavii. Delegace však nemohla navštívit Československo, čehož on lituje. Seznal, že Rumunsko a Jugoslavie se velmi poučily z čs. událostí v r. 1948 i 1968. - Závěrečný projev měl posl. Edward Derwinski z Chicaga. Skončil uznáním četným organisacím ve Spoj. státech, které se starají, aby udržely statečnou mysl i tradice čs. lidu. Jmenoval na prvním místě Čs. národní radu americkou a Americký Sokol.

Hustě naplněná galerie vyslechla s hlubokým dojetím důstojný průběh významného zasedání. Odesli jsme si nezapomenutelné dojmy - takové oslavy našeho národního svátku ještě nikdo z nás nezažil. - Radostnou náladu ještě utvrdila večerní recepce v rozsáhlé síni Caucus Room v kancelářské budově "Cannon Building". Recepce zahájil modlitbou náš Rev. Milan De Lany a velmi čtené návštěvníky pozdravili poslanci Koch, Morgan, Gaydos, Derwinski a také senátor Roman Hruška. Stručně promluvil také Dr. Ján Papánek.

Po té následoval zpěvní program, připravený Mme Brodenovou, která zpěv doprovázela na klavíru. Pěvkyně Dagmar Hasalová-White a Shirley Wendell, tenor Gregory Garrett a bas Olwen White krásně přednesli arie z oper Smetany, Dvořáka, Janáčka, Blodka. Lze jen litovat, že krásný program měl nevitáný následek: jeho přílišné trvání nedovolilo významným hostům vyčkat do konce a podílet se na závěrečném přátelském besedování u skvěle připraveného bufetu, který čs. dámy obohatily o znamenité čs. speciality. Nemohly být po zásluze oceněny právě těmi, jimž byly určeny. Situaci z části zachránily bystré hostitelky, které alespoň na okamžik zadržely u bufetu několik ze spěchajících hostů, i večer zaměstnaných prací kongresu. - Hlas Ameriky a Rozhlas svob. Evropy vysílaly průběh oslavy do Československa.

Recepce ve sněmovní budově sponzorovaly spojené čs. organisace ve Washingtonu, D.C.: Cz.-American Center, Čs. národní rada americká, Čs. spolky v Americe, (ČSA), Rada svobodného Československa, Sokol Washington a Společnost pro vědy a umění (SVU). - Znamenitým M.C. byl br. Andrej Valúšek. A znamenitou ozdobou večera byla početná skvělá družina našich dam i mládeže v národních krojích. - Je jisté, že hluboký význam letošní oslavy 28. října a její hodnota nepomine. Bud' me za ni trvale vděční. jk

Telegram do Bílého domu

Mr. President:

Alarmed by the indications surrounding the recent personal changes in your administration, we express the hope that a too rigid policy of détente shall not misguide us to forget the necessity of strict reciprocity in all USA-Soviet relations; that in view of growing Soviet military strength our defense capability shall not be lowered.

Speaking on behalf of American citizens of Czech and Slovak descent, anxious for the maintenance of American freedom and security, we welcome your assurance that our military preparedness shall remain second to none.

Czechoslovak National Council of America

V. J. Chalupa:

Československý stát - krátká bilance

Vzpomínáme 57. výročí obnovení společného státu Čechů a Slováků a vzniku Československé republiky. Vzpomínáme - a uvažujeme o tom, jak dobře budoval a plánoval náš národ, když po necelých dvaceti letech plně neodvislosti se československý stát stal obětí německé a pak sovětské rozpínavosti.

Jsmo zvyklí dívat se na svůj stát především s hlediska ideí, kterým měl sloužit, pro které byl vytvořen. S tohoto hlediska máme právo být zklamáni: je nesporné, že od roku 1938 čs. stát přestal být nástrojem, jehož prostřednictvím by národ svobodně uskutečňoval své humanitní a demokratické ideály, které stály u jeho kolébky.

Státy však mají i jiný účel než ideový. Státní samostatnost je také prostředkem ochrany národní existence v užším, neideovém slova smyslu - ochrany národní podstaty biologické a ochrany toho minima národní svébytnosti, kterým je národní řeč.

S tohoto hlediska je zřejmé, že naši předchůdci budovali dobře. I když vystaven zevnitř odstředivým silám téměř čtyřmiliónové menšiny německé, maďarské a polské, spojeným s určitými složkami třímiliónového Slovenska, československý stát uchoval naši národní podstatu i národní řeč.

I když Hitler čs. stát rozdělil a potlačil, netroufal si jej zcela zničit. Jak Protektorát, tak Slovenský stát chránily národ před poněmčením a pomad'arštěním; ve školách se učilo česky a slovensky, a přes pronásledování vyšel národ z války početně neoslaben.

Odolným se ukázal čs. stát i vůči sovětskému imperialismu. I když nechyběly komunistické plány na jeho rozdělení a vtělení do SSSR - byly programem KSČ od r. 1920 až do 1944, a znova ožily po roce 1968, nedaly se uskutečnit. Československý stát chrání biologickou podstatu národa českého i slovenského, i jeho řeč: chrání ji před masovými odsuny obyvatelstva i před masovým přílivem Rusů. Pobaltské národy, kterým byla státní samostatnost vzata, jsou v mnoha městech ve své vlastní zemi už v menšině, a jejich úplný zánik není věci nemyslitelnou.

Existence československého státu zatím stojí mezi takovým osudem a Čechy a Slováky.

Naši předchůdci tudíž budovali dobře, i když jejich následovníci k jejich práci mnoho nepřidali. Národ dosud žije z výsledků velkého kulturního, mravního a politického rozmachu, který vyústil v 28. říjnu 1918. I když z Československé republiky zbývá jen skořápka, i ta skořápka chrání národ před nejhorším. Máme stále důvod k tomu, abychom se uvarovali jeho oslabování vnitřními spory a zbytečnou servilností vůči SSSR, k tomu, abychom jej upřímně oslavovali a vděčně vzpomínali jeho narozenin.

Pozor na "détente"! Bud' me na stráž!

"Détente" je dnes populární, mnoho se uvažuje a očekává od "zmírnění napětí" mezi národy. Ve své úvaze, náš vynikající politický analytik a novinář Ferdinand Peroutka upozorňuje, že détente se sověty není nic nového, že vždy funguje, když se sověty cítí v něčem slabými. O détente existují tři základní otázky: 1) Je to zcela nový zjev z r. 1972? 2) Přestala studená válka? 3) Je nebo není studená válka odlučitelna od leninského komunismu? Odpověď jasně zní: détente byl už za Stalina; studená válka trvá; sám Lenin doporučoval détente a učil, že demokracie se nedá dohromady, ani když půjde o všechno.

První sblížení nastalo za války proti Hitlerovi, "kdy Rusko vědělo, že bez hmotné pomoci západu by neobstálo". Sotva dobyly sověty u Stalingradu prvního velkého vítězství, nastala okamžitě změna v sovětském počínání. Po Stalinově smrti měly pocit, že by měla být zahájena nějaká nová politika tzv. mírové koexistence. Ta trvala až do doby "Sputníku", kdy se Chruščevovi zatočila hlava nad sovětským úspěchem, takže když se sešel ve Vidni s prezidentem Kennedym, choval se zpučně a prohlásil, že "se bude jednat jen jestli se nám to bude hodit".

V Kremle bylo usneseno, že "mírová koexistence je nejvyšší formou třídního zápasu; co je třídní zápas rozhodneme my; konečným cílem našeho koexistování je mírová revoluce, světový převrat bez velkých rizik, bez války, zejména bez války atomické".

Ted' sovětům chybí pšenice a americká technologie, je proto výhodné obnovit détente, tj. lhaní o mírovém soužití.

Sovětský blok satelitů podepsal v Helsinkách úmluvu o lidských právech a pražská vláda honosně slibuje, že bude úmluvu plnit. Oběti komunistického násilí nevěří ani dost málo, že Praha slovu dostojí. Československá národní rada americká je

Legionáři Čs. národní radě americké

Berwyn, dne 6. listopadu 1975

Příloženě zasíláme Vám ček na \$50. jako dar od Masrykovy Družiny čs. legionářů a Kruhu přátel. Protože je nás již málo a jsme již staří a je nedostatek schopných sil na další vedení, jsme nuceni Družinu i Kruh přátel rozpustit. Tím končí naše činnost.

Při likvidaci našeho majetku bylo na Vás pamatováno uvedeným darem.

Přejeme Vám mnoho zdaru ve Vašem národním počínání a zdraví, abyste mohli vykonávat tu nedocenitelnou službu pro náš národ hodně dlouho.

Se sokolským a legionářským Na zdar!

Václav Chaloupka, předseda

Václav Konrád, pokladník

Za Vaše nadšení a víru, bratři legionáři, Vám děkujeme!

jedna z těch organizací, které stále varovaly náš State Department a americkou veřejnost. Na předběžném zasedání v Ženevě Dr. Ján Papánek odevzdal memorandum Rady s četnými doklady o tom, jak čs. komunisté ničí lidská práva.

Nyní máme před sebou nový úkol: sledovat vývin v Československu a sdělovat úřadům případy, kdy pražská vláda nedodržuje úmluvu, nevydává visum, nedovolí sjednocení rodiny, nepovolí emigraci, atd. Musíme upozorňovat Washington, že Praha říká sladká slova, ale jedná opačně.

Někteří poslanci v kongresu si též nedělají iluze o komunistické věrohodnosti a rozhodli se vytvořit výbor, který by se těmito věrolomnými případy zabýval. V House of Representatives podala návrh k utvoření výboru poslankyně The Hon. **Millicent Fenwick**, pod číslem **Bill H.R. 10193**. Celá řada poslanců se k ní přidala. V senátě přednesl návrh **senátor Clifford P. Case, Bill S 2979**.

Budeme sledovat vývin událostí, ale již teď píšete na svého congressmana a senátora, aby se připojil k návrhu vytvoření "watchdog committee", výboru, který má hlídat dodržování helsinské úmluvy. Dejte svým hlasem najevo, že nám záleží na tomto postupu.

“28. říjen” v Clevelandě

Krajanský Cleveland zůstal věren tradici slavného československého 28. října. Při letošní oslavě 57. výročí zrození Československé republiky jsme též vděčně vzpomněli 200. výročí založení Spojených států amerických, bez kterých by nikdy nebylo ani Čs. republiky. Clevelandští krajané si to jistě uvědomili a proto byla účast na této společné oslavě v neděli 26. října v České národní síni tak mohutná, přes 500 osob.

Krajanský výbor - a v něm sdružené všechny čelné české a slovenské organizace - připravil na nedělní odpoledne důstojný program, politický a kulturní. První 28. říjen před 57 lety byl největším politickým úspěchem Čechů a Slováků tohoto století - a až si jej bude moci československý lid doma ve vlasti opět svobodně připomínat, bude to zase nejslavnější dějinný okamžik. Jak bychom tedy my ve svobodném světě - a zvláště zde ve Spojených státech, neměli povinnost v tento den vždy vyzvednout lepší minulost a poukazovat na nespravedlivý úděl našich kulturních národů ve střední Evropě v době, kdy pár set obyvatel kdejakého zapadlého ostrůvku uplatňuje nárok na státní nezávislost a dostává ji i s nezbytnou ohromnou materiální pomocí? Krajanský výbor tuto svoji povinnost v neděli splnil jako mluvčí demokraticky smýšlejících krajanů v naší oblasti, kterým leží na myslích i v srdcích trpký, ponižující úděl dnešního Československa a jeho lidu.

* * *

Program nedělní oslavy zahájil The Shaker Symphony Orchestra za řízení svého dirigenta prof. Marcela Dicky přednesem státních hymen. Výmluvnou báseň Jaroslava Vrchlického "Loučení emigranta" zarecitoval Luboš Hromádka. Krásnou píseň "Ked' sa Slovák preč do sveta uberal" zazpíval dr. Alexander Mikula za klavírního doprovodu prof. Arnolda Weisse.

Předseda pořádacího výboru oslavy Přemek Kocián ve svém českém a anglickém projevu přehledně uvedl nejdůležitější body osvobozovacího odboje Čechů a Slováků a zvláštní pozornost věnoval zhodnocení zásluhy Spojených států na vzniku Čs. republiky jejich vojenské i morální pomoci v letech II. světové války, jejich poválečné pomoci materiální a poděkoval za přijetí exulantů po komunistickém puči v Československu r. 1948 a tisíců exulantů po sovětské invazi v srpnu 1968. Br. Kocián však

též vřele ocenil nezapomenutelné zásluhy naší krajanské Ameriky v obou čs. odbojích i velké pomocné akce po válce.

Starosta města, místopředseda KV Ralph J. Perk pozdravil shromáždění a oznámil, že československá vlajka bude vlát na hlavním stožáru na Public Square v den 28. října. Br. Kociánovi pak předal městskou proklamaci, již vyhlásil úterý 28. října 1975 Dnem svobodného Československa v Clevelandě.

US spolkový senátor Robert Taft, Jr., který byl hlavním řečníkem oslavy, věnoval svůj projev převážně Helsinské úmluvě a jejím implikacím.

Na nedělní oslavu se též dostavil milý a vzácný přítel naší celé krajanské obce a svobodného Československa, býv. starosta města, guvernér státu Ohio a US senátor Frank J. Lausche. Senátor Lausche přišel do Národní síně jako domů . . . a jako mezi svými byl radostně uvítán. V projevu sen. Lausche vzpomínal na minulost, ale přítomnosti věnoval velmi realistický pohled. Senátor Lausche vedl po sovětské invazi do Československa první krajanskou delegaci do Bílého domu se žádostí o pomoc pro nové exulanty.

Při této příležitosti byl také předán senátoru Lauschemu čestný diplom uznání, který mu udělilo Hnutí národnostních skupin v Ohio u příležitosti 10. výročí založení. Diplom mu jménem Hnutí předal místopředseda Václav Hyvnar.

Guvernér James A. Rhodes vydal k 28. říjnu zvláštní proklamaci pro stát Ohio.

Presidentu Spojených států Geraldovi Fordovi byl ze slavnosti zaslán telegram, s jehož obsahem přítomné seznámil dp. profesor Felix Mikula.

K odkazu památného 28. října se jménem naší mladé generace přihlásily univerzitní studentky Jiřina Schambergerová a Milena Burešová.

V druhé části programu jsme vyslechli překrásný koncert sólistů a orchestru. Naše krajanka, prof. Cleveland Institute of Music Mary Lou Kocour přednesla houslové sólo, skladbu Josefa Suka Un Poco Triste a skladbu Otakara Nováčka Perpetuum Mobile. Na klavír ji doprovázela Ann Castellano.

Dojemný duet z opery Antonína Dvořáka Jakobín "My cizinou jsme bloudili . . ." zazpívali (soprán) Romaine Beard a (bariton) Robert Wilber s doprovodem orchestru v plném obsazení.

Krajanský Cleveland dále oznamuje radostnou zprávu, že p. Ralph Perk, dlouholetý místopředseda a čestný člen Krajanského výboru byl po třetí zvolen starostou města.

Oslava 28. října v Chicagu

Oslavu československé samostatnosti pořádala chicagská oblast Československé národní rady americké v neděli odpoledne dne 26. října, v sokolovně Tábor v Berwynu, Ill. za slunné pohody. Bylo to odpoledne od začátku až do konce ve znamení krajanské soudružnosti a milých vzpomínek. Den byl v záři slunce a návštěvníci rádi přišli vzpomínat na událost z nejradostnějších v československých dějinách. Přišli staří krajané, kteří se ještě pamatují na první 28. říjen, přišla mladší generace z druhé světové války, přišli zástupci hlavních krajanských organizací, takže velký sál sokolovny byl plně obsazen. V první řadě seděli nejstarší hosté z Českého domova pro sestárlé krajany, pod záštitou předsedy správního výboru útulny Franka Vodrážky, předsedy nejstarší bratrské podporující organizace ČSA.

Program zahájený předsedou chicagské oblasti Františkem Kalkusem, obsahoval bohatou náplň a měl krásnou uměleckou úroveň. Pěvecký sbor Lyra zapěl americkou a československou hymnu, za vedení prof. Františka Kubiny. Následovaly dvě

národní písně. Chicagská Lyra s clevelandským Lumírem jsou nejstaršími krajauskými pěveckými sbory a prof. Kubina je z nejobětavějších kulturních pracovníků.

Br. Kalkus pak výstižně uvedl význam dne a představil řečníky a umělce. Prof. František Schwarzenberg z Loyola university, místopředseda ČSNRA, podal výklad o důležitosti Pražského povstání r. 1945, tak jako Slovenského povstání r. 1944, v národních dějinách i ve světovém dění. Svou hluboce založenou úvahu zahájil vhodně Nerudovou básní a končil vzpomínáním na jihočeský kraj a básní Seifertovou (otištěno ve Věstníku, říjen 1975).

Vlasta Vrázová, čestná předsedkyně ČSNRA, mluvila o zásluhách českých a slovenských pionýrů ve Spojených státech, o významu morální a finanční podpory, kterou uvědoměli krajané poskytli profesorovi Masarykovi za první světové války. Do svého krátkého proslovu ses. Vrázová shrnula mnoho vzpomínek, které s ní sdíleli zvláště staří krajané.

V hudební části se vyznamenali mistři hudby: pěvkyně Betty Cyknerová-Karam a kvarteto Chicago Lyric opery, ve kterém hráli Vlastimil Dvořák, William Keller, Ewing Poteet a Gertruda Buttery.

Paní Cyknerová-Karam má líbezný, jasný soprán a za procítěného klavírního doprovodu Mary Ann Novákové-Salkovské přednesla s citem a porozuměním ukolébavky a Skřivánčí píseň z opery Hubička od Bedřicha Smetany a v druhé části programu několik národních písní v úpravě prof. Franka Kubiny a dvě Cikánské písně od Antonína Dvořáka. Kvarteto si zvolilo dvě krásné ukázky české hudby: národní píseň v úpravě Otakara Ostrčila a Pražské valčíky od Antonína Dvořáka. Jejich hra byla pravým požitekem a celá hudební část programu významně doplnila oslavu československého svátku.

Vděčné posluchačstvo se rozloučilo staročeským chorálem "Sv. Václava", což vystihlo správně těžkou dobu, ve které se teď v Československu žije. Ve staré vlasti se též vždy posilňovali v nejhorších dobách, každý svým způsobem, ve víře, že národ všechny zloby št'astně překoná.

Hold Firkušnému

Neděle skončila pro některé účastníky "28. října" až večer, koncertem mistra **Rudolfa Firkušného**, který hrál s orchestrem Skokie Valley Symphony ve Skokie, kam se odebrala třicetiletá společnost přímo z krajauské oslavy v Berwynu. Upřímně si vážíme slavného čs. pianisty světového jména, nejen pro jeho umění, ale též pro jeho vlastenectví.

Hrál ten večer Concerto No. 1 D-mol od Brahmsa a přidal pro nadšené publikum na počest 28. října českou skladbu ze Smetanových tanců.

DARY NA ČINNOST ČSNRA:

Frank Havlík, New York	\$100.00
Odbočka ČSNRA "Oregon"	50.00
Leslie F. Št'astný, East Lansing, MI	25.00
Mr. and Mrs. Frank Janečka, Berwyn, IL	10.00
Bohumil Sudík, Cleveland, OH	8.00
Božena Valčíková, Dallas, TX	6.00
Josef Gregor, Washington, DC	5.00
Ema Trčková, Rolla, MO	4.00
Anton Kedzierski, Cicero, IL	2.00

IN MEMORIAM:

Dr. Petra Zenkla berují:

Vlasta Vrázová, Berwyn, IL	\$50.00
Prof. Vladimír Krajina, Vancouver, Canada	20.00

Protikomunistický champion Petr Zenkl zemřel

Z proslovu prof. Vladimíra Krajiny v krematoriu na Českém národním hřbitově dne 15. listopadu 1975.

Muže, kterému jsme se sem přišli poklonit jménem našeho exilu a také jménem valné části našeho domova, nazval Brackett Lewis ve své biografii o Petru Zenklovi protikomunistickým championem. Tento čestný titul mu zůstane v československé historii zachován.

Narodil se 13. června 1884 v Táboře jako jeden z mnoha dětí krejčího. Po velmi úspěšných studiích dosáhl ve svém 23. roku doktorátu filosofie na Karlově universitě. Učil pak češtinu na obchodní akademii v Karlíně, kde začala jeho politická dráha . .

V roce 1914 se stal členem národně socialistické strany. Bylo mu 30 let když byl zvolen starostou Karlína, kde se podstatně zasloužil o sociální zlepšení města. Své studenty vychovával k československému uvědomění, což se projevilo zvláště v tom, že mnozí z nich vstoupili při nejbližší příležitosti do československých legií. Zenklovy knihy a učebnice byly rakouskou vládou zakázány pro otevřenou kritiku monarchie. V roce 1918 byl před rakouským vojenským soudem obžalován z vydávání protihabsburských knih, z čehož byl vysvozen brzkým rozpadnutím Rakousko-Uherska.

Po první světové válce byl Petr Zenkl pověřen v ministerstvu sociální péče péčí o dítě, o pracující mládež a o přestarlé. Byl pak brzy zvolen do obecní rady hlavního města Prahy, která se pro celé hlavní město utvořila roku 1921. Zde byl pověřen úkolem sociální péče, v němž ho podporovaly dvě vynikající sociální pracovnice, paní Růžena Pelantová a Dr. Milada Horáková. Zenkl pak byl zvolen primátorem Prahy v roce 1937.

V celém tomto kvetoucím údobí Československé republiky Zenklova práce se soustřed'ovala kolem sociální péče, v čemž Zenkl měl stálé a vynikající úspěchy. Budoval zejména rozsáhlé sociální ústavy, z nichž nejlépe jsou známy Masarykovy domovy v Krči a tuberkulosní sanatorium ve Vysokých Tatrách (Vyšné Hágy). Právě pro všechny tyto sociální úspěchy Zenkl byl nenáviděn od vedoucích komunistů, neboť jim mařil jejich plány, podle nichž se chtěli stát budoucími zlepšovatelí jen oni sami. Jejich nenávisť vůči Zenklovi se stupňovala takřka ode dne ke dni, zvláště od roku 1926, kdy se Zenkl stává jedním ze tří ředitelů Ústřední sociální pojišť'ovny. Tato instituce měla na starosti široký program sociální péče, týkající se všech aktivně pracujících, zvláště pak přestarlých a invalidních, jakož i mládeže školou povinné. Jeho ředitelský plat mu umožnil, že za celou dobu předválečnou nepřijímal žádný jiný plat, at' už byl členem obecní rady velkého města Prahy nebo jeho primátorem nebo později (1938) ministrem veřejného zdravotnictví a sociální péče. Po tragickém rozhodnutí v Mnichově se Zenkl vzdal svého místa ve vládě.

V den, kdy Hitlerovo vojsko vpadlo do Polska, Zenkl byl zatčen a spolu s několika sty jiných českých demokratů byl uvězněn napřed v Dachau a později v Buchenwaldu jako tzv. rukojmí. Vedle nacistů čeští komunisté se stali největšími nepřáteli Zenklovými. Nenáviděli ho pro jeho sociální reformy v Československu, které mařily jejich osvoboditelské plány, a nenáviděli ho proto, že se bál jeho pracovitosti a značného politického demokratického vlivu po válce. Proto usilovali o jeho život. Jen zázrakem a s pomocí svých dobrých přátel se Zenkl zachránil z nacistického koncentráku a z komunistických nástrah.

President Beneš pozval Petra Zenkla do Londýna, když se dozvěděl, že byl v Buchenwaldu zachráněn americkou armádou. I v tom však komunisté dělali do poslední chvíle překážky, aby se

Zenkl do Londýna nedostal. Když se 17. května Zenkl vrátil z Londýna do Prahy, našel úřad primátora Prahy, z něhož byl od nacistů odstraněn v roce 1939, obsazený od komunistů. Stává se však jednomyslně předsedou strany československých národních socialistů, která je jednou z nejdůležitějších opor proti komunistické rozpínavosti, jež nikde neměla mezí.

Popisovat poválečný boj proti komunistům ve vládě a v národní frontě by vedlo k celé napínavé knize. Komunisté byli od svého zrození zaměřeni na diktaturu, podle Marxe, zničení demokracie, pro což si po válce dialekticky vymysleli krycí jméno lidové demokracie. V jiných zemích, které Jaltskou dohodou dostali ruští bolševici do svých tenat, postupovali celkem pohodlně, neboť se v nich demokraté nepostavili na odpor vůbec, nebo jejich nedostatečný odpor byl násilím ihned v začátcích (Jugoslavie) zlomen za pasivní resistance Západu. V Československu byli komunisté postaveni zásluhou presidenta Beneše, a stejně i zásluhou Petra Zenkla a jiných, před nutnost bud' si svou diktaturu vydobýt volbami, což se jim nepodařilo, nebo spáchat násilný převrat (za asistence sovětské vlády), proti němuž jakýkoli odpor demokratů byl odsouzen od prvopočátku k nezdaru.

Zenkl bojoval do poslední chvíle demokratickými prostředky, které mu zabránily připravovat sebe menší akce vedoucí k občanské válce. Na tu nikdo nemohl myslet, když bylo známo, že komunisté dostanou svou pomoc od rudé armády a demokraté budou závislí jen na svých vlastních pěstech. Pro svou akci v duchu demokratickém měl Zenkl na své straně presidenta Beneše, o čemž jsem se sám přesvědčil svou rozmluvou s prezidentem.

Je však nutno mít na zřeteli, že komunistický puč začal už 17. února 1948, že Zorin přijel do Prahy dohlížet na puč už 19. února a demokratické strany podaly svou demisi až 20. února. President Beneš pak neodolal násilnému zákroku Gottwalda a Zápotockého (opakoval se tu osud Háchův, který podlehl Hitlerově násilí) a podepsal proti svému původnímu slibu vládu, o které věděl, že znamená dočasnou smrt demokracie v Československu. Může se klást otázka, zda Zenkl a ostatní měli či neměli podávat demisi. Tato demise byla protestem proti komunistickým usurpátorům vlády. Bez této demise by byli Zenkl a druhové vyhozeni ze svých úřadů připravenou ulicí závodních milicí (pod osobním vedením dnes v exilu téměř oslavovaného Smrkovského), k čemuž měli dodatečně dostat schválení od zbytku národního shromáždění. Tyto věci tehdy nebyly ovšem v podrobnostech známy, i když byly předvídané, ale jsou dnes již dobře dokumentovány, že se tak mělo stát. Petr Zenkl v té době je v popředí všude tam, kde demokracie je ohrožena. Proti ulici a její lůze, rozjitřené a placené komunistickou stranou, nebylo žádných účinných demokratických prostředků zvláště od doby, kdy veškerá policie pražská byla v rukou komunistů, proti čemuž vláda se svou většinou vyslovila. Právě tato věc dohnala demokratické strany k demisi ve vládě, neboť vláda nebyla komunisty respektována a přece bylo nutno jasně protestovat.

Je dnes známo, že Gottwald předložil presidentu Benešovi obšáhly list osob, které budou ihned zatčeny a případně popraveny, nepodepíše-li Beneš novou vládu. S takovým nátlakem a s takovou arogancí nejednali s prezidentem Benešem ani vyslanci Hitlerovi, což president Beneš Gottwaldovi při svém podpisu ostře vytkl. Svým podpisem chtěl zabránit krveprolití v národě, který ztratil mnoho své hodnotné krve v nedávné válce.

Dr. Petr Zenkl i se svou paní byli pak neustále hlídáni komunistickou policií. Přes to se však oběma podařilo po šesti měsících uprchnout i s policií, která je hlídala, do exilu, kde žili ve Washingtonu. Petr pak pravidelně burcoval americkou veřejnost proti komunistické rozpínavosti, která ohrožuje celý svět. Mnoho lidí mu pomáhalo, ale také mnozí mu kladli překážky . . . Nedělejme si žádné iluze, o kritiky jakékoli práce

není nikdy nouze. Také ne v emigraci. Zvláště mezi těmi, kteří sami nedorostli a kteří spekulují pak na to, že pro svoje "kritická slova" o našich politických vůdcích se stanou patrnějšími, a proto také snad "respektovanějšími".

Mám-li se nyní pokusit o hodnocení politické a sociální práce Zenklovy, vzpomínám si živě na návštěvu Ferdinanda Peroutky ve své kanceláři ústředního sekretariátu čs. strany národní socialistické nedlouho po konci války v roce 1945. Ferdinand Peroutka mě přišel o své újmě požádat, abych stál věrně za Zenklem, o jehož vzácném charakteru se prý během války dokonale přesvědčil. Peroutka jako novinář a politický historik dobře věděl, že i uvnitř každé politické strany mohou vzniknout třenice, které mohou mít neblahý vliv na celé politické dění. Toho se zřejmě Peroutka obával a přišel se ke mně přesvědčit, že to není potřeba.

Sám bych tu rád srovnával Zenkla s jiným velkým Čechoslovákem, Tomášem Bat'ou. Tomáš Bat'a v obchodním a lidském směru vystavěl dílo, kterého se komunisté nesmírně báli, neboť jim bouralo jejich plány po moci. Totéž Zenkl dělal ve své veliké práci sociálně politické, dokud byl primátorem Prahy a později místopředsedou vlády. Proto komunisté tyto oba pilíře naší demokracie za asistence komunistického-carského imperia dočasně povalili, aby mohli snáze ztročovat československého občana a ničit jeho národní character. Historie není však tak krutá, jak by ji rádi samozvaní diktátoři pro člověka udělali. (To platilo a platí o Caesarovi, Hitlerovi, Stalinovi a také Brežněvovi). Boží mlýny melou pomalu, ale jistě. Zenklovi, tomuto apoštolu velikých myšlenek Tomáše Masaryka, už dnes ve svých hlavách stavíme nerozborný pomník protikomunistického championa.

Je na nás však, abychom ho následovali, pokusili se mezeru po něm vyplnit, jeho úctyhodnou práci dále přenášeli a pomohli jí k skutečnému a zasloužilému vítězství. To je věc nemalá a přece pro nás tak lákavá a zavazující.

Dr. Mikuláš Ferjenčík:

Rozlúčení s dr. Petrom Zenklom

Pripadol mi t'ažký úkol lúčiť sa s dr. Petrom Zenklom. Ťažký menovitě preto, že to dnes tu nie je len obyčajná rozlúčka s človekom, ktorému nakoniec musíme dožiťiť zaslúženého k'ludu a mieru. My sa tu ale dnes lúčime s jednou pohnutou kapitolou celého národa, v ktorej osoba dr. Zenkla bola pre túto dobu priam symbolická a to viacej symbolická, než ktorákoľvek iná z vedúcich našich politikov. Symbolizoval svojou tvorivosťou, budovaním a zveľobovaním hlavne Prahy tu št'astnú dobu mieru a slobody pred príchodom nacistov. A po ich príchode znova symbolizoval svojim nekompromisným odporom zmýšľanie celého národa. Stal tvrde a nepoddajne, ako hradby jeho rodného mesta Táboritov. Stelesňoval vo svojej osobe všetky tie sily a prúdy, ktoré od starodávna čelili germanskej agresii. Neustupoval, neschovával sa ani pred žalárom, ani pred hrozbou popravy. Ešte sa dobre ani nevrátil z nemeckého koncentráku a už sa na neho valili hrozby a nenávisť komunistických nepriateľov. V tej dobe som to nechápal, že ako je to možné, niekoho tak nenávidieť, kdo za svoje národné a ľudské presvedčenie toľko vytrpel. Skoro som to pochopil. Stretla sa tu hlboká láska a oddanosť Zenklova k národu so zradou a podlosťou komunistov. Stretla sa tu nekompromisná pravda s podvodom a so lžou. Dr. Zenkl representoval tu v tom najlepšom slova zmysle národ. Komunisti representovali bezbožnú a nenárodnú spoločnosť internacionály. Nemohlo tu byť kompromisov a ani nebolo. Jeho účasť vo vládě nebola ani v tom najmenšom nejakou spoluprácou. Bol to tvrdý, nerovný boj o záchranu slobody a

demokratického poriadku. Išlo mu o národ. O záchranu národa a nie o záchranu majetkov. Podstúpil tento zápas a niesol ódium účasti v Národnom Fronte len preto, že dúfal, že sa situácia zmení, že sa svet, menovite veľké demokracie Západu vzpomatajú a pridú k rozumu. A keď sa po februári 1948 nám všetkým videlo, že je všetko ztratené, opustil domov nie z obáv pred pomstou komunistov, ale len preto, že ešte stále dúfal a veril v silu, a mravnú silu slobodného sveta, ktorú sa snažil a usiloval prebudit' a oplyniť. Snažil sa, na podklade vlastných trpkých skuseností presvedčiť Západ o nebezpečí, ktoré hrozí demokratickej slobode, ktoré hrozí kresťanstvu, národu a celému ľudstvu. Až do svojej smrti dokazoval, že s komunizmom niet kompromisov, že v komunizme, práve tak ako svojho času v nacizme a fašizme nie je možno žiť.

Posledné roky jeho života strpčovali: nepochopenie a netečnosť. Jeho statočné srdce prestalo biť. Jeho život plný bojov, zápasov a duševných utrpení skončil bez jedinej kvapky nádeje, že doma i vo svete bude zasa lepšie. S ním odchodí z nášho exilu jeden z najnekompromisnejších protivníkov komunizmu a najhúževnatejších bojovníkov našej spravodlivej veci.

Náš národný nepriateľ doma si asi dnes spokojne mnie ruky, lebo dúfa že sme zoslabení. Bolo by tomu tak, keby sme nad popelom dr. Zenkla nešli do seba, nepremýšľali o osude vlastnom a o osude celého národa ba celého ľudstva, keby sme sa rozchádzali nepoučení a neodhodlaní pokračovať v zápase, ktorý on viedol, ale nestačil dokončiť.

Československá národná rada americká, ktorá s dr. Zenklom spolupracovala po celých 25 rokov a sdielala jeho nádeje aj jeho vieru, povedie aj nad'alej svoj i jeho boj za pravdu a za slobodu. My môžeme ba musíme umrieť, ale národ musí a bude žiť. Po celom svete, slobodnom i porobenom, je možno dnes pozorovať, že mocné prúdy spoznania pravdy a ľudskosti sa dali do pomalého, ale zato vytrvalého pohybu. Príde doba, keď podľa prorockých slov dr. Milady Horákovéj pred jej popravou, prídu noví bojovníci, ktorí zdvihnú aj naše pošliapané a zhanobené zástavy k novému životu. Po smrti sa rodí nový život. Po zime príde jar. To je nezmeniteľný zákon prírody a jej mocného a múdrego stvoriteľa.

Smuteční obřady na Českém národním hřbitově v Chicagu

Krajanská veřejnost a četní přátelé Dr. Zenkla přišli mu vzdát posmrtní poctu v sobotu odp. dne 15. listopadu na Českém národním hřbitově v Chicagu, kde byl jeho popel uložen v Masarykovu mauzeolu. Za Radu svobodného Československa se s ním rozloučil Dr. Mojmir Povolný; za čs. národní socialistickou stranu, jeho nejbližší přátele a spolupracovníky v Československu i ve světě prof. Vladimír Krajina z Vancouver, Kanady; za Československou národní radu americkou Dr. Mikuláš Ferjenčík; za Sokol v zahraničí br. Dr. Antonín Hřebík; za Sokol ve Wash. br. Matěj Neuman; za přátele a spolupracovníky br. Čeněk Torn; za exil páter Vojtěch Vít.

Bylo vzpomínáno vděčně velkých zásluh Dr. Petra Zenkla, jeho odvahy a jeho odkazu. Dva proslovy jsou uveřejněny v tomto čísle Věstníku.

Odbočka San Francisco

Výroční schůze se koná v neděli dne 30. listopadu 1975, ve 2 hod. odpol. v klubovních místnostech sokolovny, 847 North San Mateo Drive, San Mateo, Cal.

A. Nečas, předseda

Jan Turek, tajemník

**AMERICAN PŘEDPLATNÉ —
BULLETIN ♦ \$2.00 ROČNĚ**

Zpráva z předsednictva

Pravidelná měsíční schůze se konala v úterý večer dne 4. listopadu, v úřadovně Rady. Schůze byla zahájena vzpomínkou na Dr. Petra Zenkla, který zemřel dne 3. listopadu 1975 a jehož památka byla uctěna povstáním. Předsedal br. předseda Ferjenčík, zapisoval taj. br. Dr. Vlastimil Chalupa. Přítomni: ses. Kovářová, Vrázová, brí Dellín, Hřebík, Chalupa, Kalkus, Krákora, Mička, Schwarzenberg, Šalomoun. Omluveni: br. Ing. St. Papánek a br. Dr. Karel Kohler Rausch, oba se podrobili operaci a nalézají se tou dobou v nemocnici. Přítomní se připojili k přání brzkého uzdravení.

Jsou předloženy zpráva finanční, dále zpráva za úřadovnu ses. Marie Langové a zpráva ses. Vrázové. Obě zprávy pojednávají o účasti na Holiday Folk Fair, Čs. ženské národní rady v exilu ve výstavní části a ČSNRA v jídelní části. Návštěva byla obrovská, práce s tím a potíže vyčerpávající. Uvažovalo se o příštím zastoupení na bazáru.

Rozvinula se debata o návštěvě čs. filmařů v USA a sázení "lípy svobody" na pozemku ČSA. Slouží to za příklad, jak miní komunisté v budoucnu postupovat v získávání a odzbrojování krajanů.

Za zahraniční výbor podal zprávu br. Dr. František Schwarzenberg. Z rozpravy o změnách ve vládě (Schlesinger) a jejich významu pro politiku Spoj. států vyplývá znepokojení nad tím, aby snaha o dorozumění se Sověty se nestala ústředním bodem naší zahraniční politiky, za který jsme ochotni zaplatit každou cenu. Br. Schwarzenberg stylisoval znění telegramu prezidentovi. Text byl jednomyslně schválen (viz. str. 1).

Jednomyslně byl schválen text dopisu washingtonské odbočky.

Br. Šalomoun dodává článek o nedodržování helsinské dohody čs. vládou a udává případy zamítnutí žádosti o visum atd.

Schůze, zahájena v 6:45, končila v 10 hod.

Z oblastí a odboček ČSNRA

Chicagská oblast;

Odbočka "Dr. Milada Horáková" koná svoji výroční schůzi ve **čtvrtek 11. prosince 1975** v 7:30 hodin večer ve 4. patře budovy Mid America Federal, 5900 W. Cermak Road v Ciceru, Ill.

Po podání a projednání výročních zpráv o činnosti odbočky v roce 1975, po slosování výherních knížek na granátový prsten, mimo nějž budou taženy ještě další 3 výhry, a po provedení voleb činovníků na rok 1976 bude uspořádán informační večer o sletu v Curychu 1976.

Předseda odbočky br. Dr. Antonín Hřebík promluví o IV. sletu Čs. Sokolstva v zahraničí ve dnech 2. až 4. července 1976 v Curychu ve Švýcarech, o zájezdu ze Spojených států na tento slet, o jeho programu a ceně, načež bude promítnut krásný barevný film o Švýcarech. - Budou zodpověděny také všechny dotazy.

Sestry a bratři! Těšíme se na Vaši účast. Přiveďte se sebou i své přátele na tento mimořádně zajímavý večer. Po ukončení schůze bude podáváno pohoštění. - Svoje milé sestry prosíme o darování pečiva, za což jim předem děkujeme!

Ludmila Kosová, tajemnice Dr. Antonín Hřebík, předseda

Odbočka "Jan Masaryk"

Asi před 12 roky se utvořila v severozápadních předměstích odbočka "Jan Masaryk". Prvním předsedou byl zvolen Jiří Lippert, tajemnicí Anna Faltusová a pokladní Svatava Hoshlová. Členky a členové se schází asi čtyřikrát ročně; v létě někdy na rodinném pikniku.

Vedle pravidelných příspěvků odbočka přispívá na Československý den, členky dodávají pečivo na Folk Fair a pomáhají ve stánku.

Poslední tři roky odbočka pomáhá paní Zanáhlíkové v Rakousku a letos podpořila jihovietnamskou rodinu se 4 dětmi.

Předvánoční schůze s volbami bude 3. prosince.

Odbočka "Západní předměstí"

Odbočka "Západní předměstí" koná svoji výroční schůzi ve středu dne 17. prosince 1975 v 7:30 hod. večer v budově Mid-America Federal, 5900 W. Cermak Rd. v Ciceru.

Po podání a projednání výročních zpráv o činnosti odbočky a po provedení voleb bude uspořádán přátelský večírek s pohostěním.

Ing. H. Harna se ses. Dagmar Harnovou se zavděčili na minulé schůzi promítáním velice zajímavých diapositivů z Prahy. Byly to záběry z poslední doby a nám neznámé. Zajímavý výklad doprovázel promítání diapositivů, takže přítomní - a přišlo jich mnoho - si vyprosili pokračování. Jsme vděční br. Harnovi a jeho ženě, že přijdou mezi nás.

První odbočka ČSNRA na Long Island

Po letních prázdninách jsme se sešli počátkem měsíce v Českém domově v Astorii, celkem pěkný počet věrných členů a hostů.

Bylo vzpomenu to zemřelé členky, vdovy po generálu Dastičovi, a také onemocnělého jednatele bratra Svobody a Alice Lexové, která také prošla vážnou operací a která, všemi oblíbená, zastupuje v naší odbočce "zábavní výbor" - v jedné osobě!

Volba nového výboru byla krátká: br. prof. Bušek zůstává nadále naším předsedou; byl to on a zesnulý novinář Ivan Herben, kteří se nejvíce zasloužili o založení naší odbočky. Přejeme br. prof. Buškovi, aby mu dobré zdraví sloužilo a vedl naší longislandskou odbočku ještě dlouhá léta. Bratr Mařas, který naši pokladnu vede s příkladnou pečlivostí už po řadu let, předal svoji funkci pisateli - sice o něco mladšímu, ale také už "dorostenci" s osmi křížky. Býti pokladníkem je čestná funkce, těší důvěra členstva, ale jediné, co kazí radost je, že naše pokladna je chudobná. Je třeba rozšířit činnost odbočky a provést nábor nových členů. Usnesli jsme se, že každý z nás přivede na příští schůzi nového člena. Nám starým je nepochopitelné, že ti noví exulanti, kteří poznali z vlastní zkušenosti co je komunismus, se dosti straní krajské činnosti.

Pro tuto schůzi br. prof. Bušek vybral téma: legionářskou historii první světové války; všiml si totiž, že někteří dnešní historikové - zřejmě už ovlivnění komunistickou lživou propagandou, nepřiznávají legionářům velkou důležitost a vliv na vznik Československého státu. My Češi a Slováci vidíme v heroickém zápase legionářů na všech bojištích světové války jeden z největších dějinných činů našeho národa od doby husitské. Z poměrně malého národa přihlásilo se mnoho tisíců chlapců dobrovolně do armády a k boji za svobodu vlasti - ačkoli mohli v bezpečí v zajetí vyčkat konce války. Jejich hrdinný boj je a navždy zůstane zapsán v dějinách našeho národa.

Naše odbočka se spolu s Východní oblastí ČSNRA zúčastnila protestu proti okupaci Československa 21. srpna. Autokolona vyjela v podvečer od sokolovny na 71. ulici k Páté Avenue a jela středem města k 34. ulici a zpět kolem budovy Spojených národů. Všechna auta byla ozdobena našimi a americkými vlajkami a ověšena nápisy "Protestujeme proti okupaci Československa", "21. srpen -den sovětské hanby", a j. Jenom bych chtěl podotknout, jak čas mění i vlastenecké smýšlení lidí. Když plakáty burcovaly za první světové války "Do zbraně, Čecha a Slo-

Starosta města Chicaga Richard Daley navštívil dne 1. listopadu stánek Čs. ženské nár. rady v exilu na Holiday Folk Fair. Mayorova vítá místopředsedkyně pí. Marie Prokop Friedová.

váka jméno kdo nosí" - a tak velký počet junáků se hlásil do legií a odjížděl na francouzská bojiště - očekávali bychom dnes, kdy rodná naše země je zase v porobě a okupována, že zmobilizuje aspoň ku protestu - také každého, "Čecha a Slovaka jméno kdo nosí." Je nás tady v New Yorku a okolí jistě velmi mnoho, a kdybychom se všichni sešli k společnému protestu proti křivdě, která se děje našim doma, bylo by to v této velké a svobodné zemi jistě účinné.

Dlužno se ještě zmínit, jak ochotně nám městské úřady vycházejí vstříc a že slušnost policie, která celou naši kolonu provázela městem, byla příkladná.

Těž jsme připravili vzpomínku na 28. říjen 1918, a to v newyorské sokolovně. Řady pamětníků onoho "prvého" 28. října řídnu, jenom vzpomínky jsou živé.

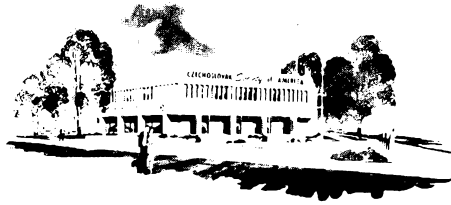
Pisatel zažil 28. říjen v Praze. My mladí jsme prožívali nezapomenutelné okamžiky, jaké poznamenají duši a srdce člověka po celý život. Před polednem vyšlo slavnostní číslo Národních listů a v několika minutách bylo rozebráno. Na první straně noviny oznamovaly: "Národní výbor přejímá správu Československého státu. **Konečně lidmi!** Jediný veliký výkřik radosti zní celou zemí od Šumavy k Tatrám, jsme svobodní jako národ, svobodní jako jednotlivci. Poroba, která po tři staletí nás pokořovala, dusila, ničila, je skončena. Každý stůj na svém místě, každý se postav tuto chvíli do služeb národa a státu, všechnu sílu kterou v sobě máš. Každý působ ve svém okruhu, aby celý národ představoval jednotný celek. Dějiny volají nás na jeviště světové - vkročme na ně radostně, důstojně a slavně".

Chovám toto vydání Národních listů jako vzácnou památku dodnes. Listy jsou staré, zažloutlé, ale dal bych pořídit Xerox kopie a poslal zdarma odbočkám určitý počet k rozprodeji na schůzích. Kdo by si přál kopii, necht' dopíše na adresu: Frank Havlík, 28-09 38th Street, Long Island City, NY 11103.

Chci ještě podotknout, že v novém vydání "Dějiny města Prahy" komunistický historik popisuje 28. říjen 1918, jak šiky dělnictva smetly buržoazii atd. a to je velká lež. 28. říjen byl velikým a slavným dnem celého národa.

Bohužel, po létech svobody samostatného Československého státu byli to komunisté, kteří čs. národ o svobodu opět připravili. Je na nás, kteří žijeme ve svobodném světě, abychom pracovali pro to, aby svoboda byla čs. lidu navráćena.

Frank Havlík

Č. S. A.

Nejstarší bratrská a sesterská podpůrná jednota
v Americe jest připravená poskytnouti Vám
nejvýhodnější druhy životních pojistek plně
zabezpečujících Vaši ochranu.

Rovněž nabízíme pojistky poskytující pravidelný
starobní důchod jakož i pojistky hypoteční.

Další informace ochotně podají:

CZECHOSLOVAK SOCIETY OF AMERICA

"Pioneer of Fraternal Life Insurance"

CSA PLAZA

Telefony (312) 795-5800 - (312) 242-2224

2701 SOUTH HARLEM AVENUE

BERWYN, IL 60402

VĚSTNÍK

CZECHOSLOVAK NATIONAL COUNCIL
OF AMERICA

2137 So. Lombard Ave. - Room 202
Cicero, Illinois 60650

Second Class Postage Paid
at Chicago, Illinois

 436

MOVING? Please use this address label and
mail it with your new address to VESTNIK.